

Příběhy našich sousedů

Kroky mojí prababičky

scénář k reportáži

Zpracovali: Amálie Lavická, Nikola Luňáková, Ondřej Klička, Karolína Vilímová

Vyučující: Mgr. Kateřina Vyčichlová

Škola: ZŠ Žižkov Kutná Hora, Kremnická 98

Třída: 9.C

A teď vám hlavně musím něco říct. Jestli děláte nějaký pěší túry nebo vlakem nebo čím, prosím vás pište si to, pište si to, protože já nerada píšu, a teď mi to chybí. 12:50-13:14

Jaké to bylo cestovat za vlády komunistů a po jejich pádu. O tom nám vyprávěla moje prababička, Jarmila Morawská. My vás nyní chceme seznámit s jejím životním příběhem.

Tak jsem se narodila v Lounech 4. února 1929, jmenovala jsem se Jarmila Kukralová, a když mi bylo pět let, tak sme se přestěhovali sem do Kutné Hory. Takže v Kutné Hoře jsem 85 let a musím říci, že doposud stále se mi ta Kutná Hora líbí. 0:11-0:49

Prababička vyprávěla o svém životě a profesích. Chodila do obecné školy, poté chodila do měšťanky a nakonec vystudovala pedagogickou školu, tzv. Lindnerův pedagogický ústav.

Po tý obecný jsem šla do měšťanky, pak jsem dělala zkoušky ještě z němčiny do rodinné školy a tu v roce 1944 zabrali Němci, takže jsme nastoupili až v květnu 1945. 03:00-03:24

Paní Morawská se živila nejprve jako učitelka a vychovatelka, ale nakonec skončila v kanceláři firmy Pleas, kde pracovala až do důchodu.

A když jsem skončila, tak jsem byla asi tři roky doma náák a zas přihlásila jsem se do Kolína, do turistického oddílu, kde byla skupinka výhradně důchodců. Takže jsme každou středu za každého počasí jsme se sjeli. 08:26-08:53

Turistický klub vedl pan Svoboda.

A ten pan Svoboda, to byl tak bezvadný člověk, ten si o každým psal docházku a vždycky na konci roku jsme měli sezení a každej dostal diplom, kde měl napsáno, kolik ušel kilometrů. 09:11-09:38

Paní Morawská měla většinou až 450 kilometrů. Chodila tam až do osmdesáti let. Jedenáctkrát vycestovalas klubem na Slovensko.

Mimo turistiky se věnovala mnoha sportům a moc ráda chodila do Sokola. V Sokole potkala v roce 1946 i svého budoucího manžela.

Zúčastnila se třech sletů, v roce 1948, poté až v roce 1994 a v roce 2000.

Díky čtyřem mužům, kteří pocházeli z kutnohorské části Sedlec a odešli do New Yorku, kde založili Sokol, se paní Morawská po revoluci podívala do Ameriky. Kutnohorský a newyorský Sokol se sdružili a pozvali je na návštěvu.

Byli jsme tam 14 dní, bezvadný, provedli nás. Vždycky se nás někdo ujal, pochopitelně Čech, že jo. Ale tam, když se chodilo, tak se furt mluvilo česky, každou chvíli se někdo potkal, že mluvil česky, a ten se přidal: Jee vy jste Češi. A hned se dali do řeči. Moc příjemný. No a tak jsme to tam takhle prošli. 21:26-21:55

Na co v životě vzpomínáte nejraději?

Hrozně ráda vzpomínám na ten kolektiv v tom Pleasu, to hrozně ráda. I na ty party z těch střed, to taky. No a teď mě mrzí, že jsem si nedělala poznámky z toho Slovenska, to bych si vzpomněla na víc věcí. 25:25-25:54